

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 54. Epistolæ S. Martini Papæ in Orientem missæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII^m in Scripturæ Textibus, & argumentorum connexiono sæpe a longe petenda. A.C. 649. Unde verisimile est, acta jam prius conscripta fuisse allata, & in Concilio recitata. Litterarum studium illa ætate Romæ languebat. Nemo sermone simplici & conciso utebatur, forte etiam ars notis scribendi interierat, aut lingua latina vulgaris usque adeo corrupta erat, ut illo stilo, quo loquebantur, scribere erubescerent.

§. LIV.

Epistolæ S. Martini Papæ in Orientem missæ.

*Anast. in
Mart. to. 6.
Cont. p. 367.*

Papa hæc Acta quoquoersum in Orientem & Occidentem cum multis Epistolis partim nomine Concilii, partim suo scriptis dimisit. Prima est Epistola circularis ad omnes Fideles directæ, in qua errorem Monothelitarum refert, tum Concilii convocandi necessitatem, & quæ in eo acta fuissent. Deinde subjungit: *Hæc Acta ad omnes Fideles mittimus, ut nos coram Deo innocentes simus, & refractarii excusationem non habeant. Itaque, nolite Novatoribus aures dare, aut timere homines, quorum vita præterit, sicut herba arefcens & quorum nullus pro nobis crucifixus fuit.* Nempe facile prævidebat vehementem Impe-

Imperatoris iracundiam, ubi damnatum Typum rescivisset.

Sæculum VII
A. C. 649.

Scripsit tamen Principi, quid in Synodo actum fuerit, atque etiam damnatam fuisse Ectesim & Typum, quo facto, dicit, Imperatori famam fuisse redditam, *Quippe, inquit, Adversarii nostri ad Episcopos Africae scribere ausi sunt, te motu proprio Typum edidisse, ut juberet aliquid nimii rigoris relaxari, salva tamen Veritate; sed in hac re non sunt secuti monita Patrum dicentium, in veritate divinitus revelata minimam mutationem magni momenti esse. Mittimus tibi Acta Concilii nostri & eorum Versionem Græcam. Rogamus, ut ea attente legas, piis Legibus Hæreticos damnes, & Doctrinam Patrum & Conciliorum tuearis. Ita Deus prosperum det tibi Regnum! Papa & omnes Concilii Patres huic Epistolæ subscripserunt.*

ep. 3.
p. 5.
p. 7.

p. 8.

S. Martinus Papa multis litteris ad Orientales datis, atque una speciatim ad Ecclesias Sedibus Jerosolymitanæ & Antiochenæ subjectas directâ, hortatur, ut in Fide Romanæ Ecclesiæ persistant, Hæreticos vitent, præsertim Macedonium Sedis Antiochenæ Usurpatorem, & Petrum Alexandrinum. Eas deinde certiores facit, quod Vicarium suum constituerit Joannem Episcopum Philadelphix,

epist. 5. p. 20.

K 5

phix,

Sæculum VII phiæ, cujus potestatem in Epistola ad eum
A. C. 649. sigillatim data explicat.

Joannes Phi-
ladelphius
Papæ Vica-
rius.

p. 21.

p. 22.

Initio hujus Epistolæ dicit, cognitas sibi esse ejus virtutes & in Fide zelum, Stephano Episcopo Doriensi & Monachis Monasterii S. Theodosii referentibus; hinc eum Vicarium suum in toto Oriente, id est, in omnibus Ecclesiis Jerosolymitanæ & Antiochenæ subditis constituit; *Quod facimus illa potestate, inquit, quam a S. Petro accepimus, id exigente temporum calamitate, & Gentilium Tyrannide, ne Ordo Sacerdotalis in illis Regionibus pereat, & Sancta Nostra Religio ibi ignoretur. Quare sine mora in Ecclesiis Catholicis Episcopos, Presbyteros, & Diaconos ordina; nam continuus dolor mea torquet viscera, donec opus istud tua cura perfectum fuisse rescivero. Illos, qui jam depositi fuerunt, exhortare, ut se convertant. Fidei professionem scriptam ab ipsis pete, qua accepta quemlibet eorum suo Ordini restitues, si modo alia causa non obstet, quo minus restitui possint, nam Canones observari volumus. Sed Ecclesiæ mos est premente necessitate & tempore persecutionis Indulgentiam concedere, quo casu Disciplina non contemnitur. Quod spectat ad Pseudo-Episcopum Antiochenum Macedonium, litteras ejus & minas spernite; is enim ab Ecclesia Catholica Episcopus non habetur,*
nec

nec ideo solum, quod illius Sedis Titulum contra Canones in Regione externa sine consensu populi & sine Decreto usurpet, sed etiam quia est Hæreticorum amicus, qui in scelervis præmium illum elegerunt. Eodem modo res se habet cum Petro, quem Episcopum Alexandrinum a se creatum jactant, ut majore numero Hæreticorum Factionem firment.

Sæculum VII
A. C. 649.

p. 23.

Mittimus tibi Acta Concilii nostri & Epistolas Circulares per manus Abbatis Theodori Presbyteri & Apocrypharii nostri, & Monachorum ad S. Theodorum, Joannis, Stephani, & Leontii, qui Concilio interfuerunt. Fac, ut hæc Decreta ab omnibus Fidelibus Regionum illarum observentur. Theodorum quoque Episcopum Esbuntinum & Antonium Bacatensem per litteras hortati sumus, ut in omnibus Officii tibi commissi causis fidelem operam jungant. Ad id ipsum præstandum præterea excitavimus Georgium Presbyterum & Archimandritam, Petrum Andraensem & omnes illius Provinciæ viros, qui vero Fidei zelo ardent.

Theodorus Esbuntinus, & Antonius Bacatensis Episcopi erant in Palæstina, quorum alter edita publice Fidei suæ confessione se hostem manifestum Hæreticorum professus fuerat, alter eorundem Factioni renunciatis Retractationem suam

Sæculum VII suam ad Papam miserat. Inde est, quod
 A.C. 649. Papa ad utrumque Epistolas dederit, ex-
 hortans, ut perseverarent, & Joanni
 Ep. 6. 7. Philadelphio in difficili negotio auxilium
 præberent. Scripsit quoque Georgio
 ep. 8. S. Theodosii Abbati, & Petro, ex illorum
 ep. 10. Ordine, qui illustres dicebantur, & quem
 in illa Regione Auctoritate in Civilibus
 viguisse verisimile est.

Qui Stephano Episcopo Doriensi ob-
 stiterant, ne secundum Papæ Theodori
 Mandata Episcopos ordinaret, contra
 eundem querelas moverant, quas frivo-
 las esse Pontifex deprehendit, idque scrip-
 sit Pantaleoni, qui sibi eas in commen-
 tario miserat, & addit: *Hominum isto-
 rum culpa fit, quod nulli jam in illis
 Regionibus Episcopi nec Presbyteri ex-
 istant, qui Sacrificia pro populis conti-
 nuo offerant, quamvis hæc Reconcilia-
 tio nunc eo magis necessaria sit, quo
 propius est scandalorum tempus; non
 secus ac navi procellis jactatæ major
 Rectorum nautarumque numerus opus
 est. (*)*

§. LV.

(*) Plane si in SS. Pontificibus illius præ-
 fertim ætatis sollicitudo omnium Ecclesiarum
 consideretur, Jesu Christi Exemplum secuti di-
 cendi sunt, conquerentis: *Quid est, quod de-
 bui ultra facere vineæ meæ, & non feci ei?*
 Isaïæ 5. 4.